

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 73/2015
22.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Р.н. АД, Б., у реструктурирању, кога заступа пуномоћник Б.Р., адвокат из Б., против туженог Р.р. ДОО, Б., кога заступа пуномоћник З.Ц., адвокат из Б., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5742/14 од 04.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 22.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5742/14 од 04.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду 24П. бр. 9489/2013 од 29.05.2014. године, у ставу 1. изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу плати 251.085,12 динара, са законском затезном каматом на износе и за периоде означене у овом ставу изреке. У ставу 2. изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му плати законску затезну камату на износ од 6,00 динара почев од 30.12.2008. године до исплате. У ставу 3. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 660.444,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 5742/14 од 04.12.2014. године, преиначена је наведена пресуда Привредног суда у Београду, у ставу 1. и 3. изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му плати 251.085,12 динара са законском затезном каматом на износ од 113.393,28 динара од 30.12.2008. године до исплате, а на износ од 137.691,84 динара од 13.03.2009. године до исплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), а у вези са чланом 23. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле уговор 01.08.2006. године, којим се тужени обавезао да за тужиоца изводи одређене радове на редовном одржавању, а тужилац је био у обавези да туженом у току трајања уговора обезбеди услове за континуирани рад, дозволу за рад у погону, просторије за пресвлачење, смештај алата и машина, као и прикључак на електричну мрежу. Уговор је престао да производи правно дејство пријемом дописа тужиоца од 02.10.2008. године. Тужилац је, поред редовног обезбеђења фабричког круга, ангажовао посебно обезбеђење контејнера туженог, које је вршило исто лице које је вршило и редовно обезбеђење. Оно је тужиоцу испоставило фактуре са обрачуном радних сати обезбеђења у новембру и децембру 2008. године, те је тужилац износе по фактурама платио трећем лицу дана 30.12.2008. године и 13.03.2009. године, у укупном износу од 251.085,12 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је плаћањем трошкова које је тужилац учинио у вези са обезбеђењем контејнера, трећем лицу које је то обезбеђење вршило, умањена имовина тужиоца и да је то у узрочно-последичној вези са пропустима туженог.

Другостепени суд је правилном применом материјалног права и то одредбе члана 154. Закона о облигационим односима, преиначио одлуку првостепеног суда и тужбени захтев одбио.

Ово из разлога, што је правилно закључио да тужилац није доказао да су трошкови додатног ангажовања обезбеђења контејнера туженог били нужни, будући да је редовно обезбеђење постојало у време трајања уговора, као и у време престанка важења уговора. Осим тога, правилан је и закључак другостепеног суда да тужилац осим позивања туженог да контејнере измести, није доказао да је то и омогућио туженом предузимањем других радњи како би тужени такво измештање могао спровести (омогућавањем безбедног прекида са инсталација којима је у контејнере спроведен довод струје и воде).

У ревизији се искључиво оспорава оцена изведених доказа, које је другостепени суд правилно ценио, дајући за свој правних став јасне и ваљане разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Правилна је и одлука другостепеног суда о трошковима парничног поступка, те су неосновани и наводи ревизије којима се другостепена одлука оспорава у делу којим је одлучено о трошковима поступка.

Са изложеног, а на основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**